

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง วาทกรรมวิเคราะห์เปรียบเทียบของคณะรช.ปี 2534 และคณะคปค.ปี 2549 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวาทกรรมของทั้งสองคณะข้างต้นนี้

โดยการศึกษาจากการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) จากข้อมูลปฐมภูมิได้แก่ เอกสารคำสั่งและการณ์ ประกาศและคำสั่ง หนังสือพิมพ์(ในงานวิจัยนี้จะเลือกศึกษาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมติชน เนื่องจากเป็นหนังสือพิมพ์สองอันดับแรกที่มียอดจำหน่ายดีที่สุดในงานวิจัยต่างๆ สื่อโทรทัศน์(ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาการเสนอข่าวและความคิดเห็นของช่อง 3 7 และ 9 โดยดเว้นสถานีที่มีความเกี่ยวข้องกับคณะปฏิรูปและรัฐบาลทักษิณอย่างชัดเจน ได้แก่ ช่อง 5 และ ไอทีวี) รวมถึง บทความทางอินเทอร์เน็ต โดยการวิเคราะห์บริบท(Contextual Analysis) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)และ วิเคราะห์ข้อความ(Textual Analysis)ประกอบกัน ดังนี้

คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ(รช.) ปี2534 และ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) ปี2549 ต่างได้พยายามสร้างวาทกรรมต่างๆเพื่อสนับสนุนคณะของตน

ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช และ ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน (ภาษากับการเมือง, 2526) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองจะต้องมีภารกิจแรกที่จะต้องอธิบายเหตุผลเพื่อชักจูงใจให้ประชาชนเชื่อว่า ระบอบการปกครองใหม่ ดีกว่า ระบอบการปกครองที่ได้ถูกล้มล้างไปอย่างไร เนื่องจากการปฏิวัติรัฐประหารถือเป็นเหตุการณ์ที่ไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ปกติ

ดังนั้นการที่รช.และคปค. จะใช้วาทกรรมเพื่อการโน้มน้าวใจให้ประชาชนเห็นด้วยกับการปฏิวัติรัฐประหารนั้น วาทกรรมของทั้งสองคณะจึงมักจะมีจุดประสงค์เพื่อที่จะเน้นข้อเสียของคณะปกครองเก่าให้เด่นชัดขึ้น(Intensification) ปกปิดข้อดีข้อดีของระบอบปกครองเก่า(Downplaying) ในขณะที่เดียวกันก็ทำข้อดีของคณะตนให้เด่นชัดขึ้น และปกปิดส่วนไม่ดีของคณะตน โดยวาทกรรมที่เกิดขึ้นนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีของRank ที่ได้กล่าวถึงกลวิธีในการโน้มน้าวใจโดยทำให้เด่นชัดขึ้น (Intensification) และ การทำให้ไม่สลักสำคัญ (Downplaying) วาทกรรมของทั้งสอง

ขณะนี้แม้ว่าจะเกิดขึ้นภายใต้ปฏิบัติการทางสังคมวัฒนธรรมหรือบริบทที่คล้ายกัน หากแต่มีความแตกต่างกันในรายละเอียด เนื่องจากวาทกรรมของคปค.เกิดขึ้นท่ามกลางการเปรียบเทียบกับวาทกรรมของรสช. อยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เนื่องจากสังคมและประชาชนได้รับบทเรียนจากรสช. มาก่อนหน้า ดังนั้นในการที่คปค. จะเสนอวาทกรรมใดๆ จึงมีการวิพากษ์วิจารณ์จากประชาชน และสังคมมากขึ้นกว่าในสมัยรสช. ดังนั้นวาทกรรมของคปค. จึงมักจะเป็นการเน้นย้ำว่าจะไม่มีการปฏิบัติซ้ำรอยเดิมของรสช. โดยผู้วิจัยได้แบ่งการเปรียบเทียบวาทกรรมของทั้งสองคนออกเป็น 4 คู่เหตุการณ์ เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์และการทำความเข้าใจ ดังนี้

1. สาเหตุของการปฏิวัติและวันปฏิวัติ

ในส่วนนี้กล่าวถึงช่วงแรกของการปฏิวัติของทั้งสองคน ซึ่งวาทกรรมของทั้งสองคนที่เกิดขึ้นในช่วงแรกของการปฏิวัตินั้นมีความคล้ายคลึงกันหลายประการ ดังนี้

วาทกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาของการปฏิวัติของทั้งคนรสช. และคปค. นั้น เกิดขึ้นภายใต้บริบททางสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Practices) ใกล้เคียงกัน คือท่ามกลางสถานการณ์ความวุ่นวายทางการเมืองและสังคมในขณะนั้น ประกอบกับทั้งสองคนเข้ามาปฏิบัติยึดอำนาจในช่วงเวลาที่เหมาะสมเนื่องจากประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายกับสถานการณ์ที่ไม่สงบและประเทศชาติพบกับทางตันในการแก้ไขปัญหา หากแต่ในสมัยของคปค. มีวาทกรรมด้านรัฐบาลเดิมที่เกิดขึ้นอยู่ก่อนหน้า ทำให้การปฏิวัติรัฐประหารของคปค. สามารถทำได้ง่ายและได้รับแรงสนับสนุนจากประชาชนมากกว่า อย่างไรก็ตามวาทกรรมที่ถูกสร้างขึ้นนั้นล้วนแล้วแต่สร้างขึ้นเพื่อโน้มน้าวให้ประชาชนเชื่อว่าวาทกรรมที่สร้างขึ้นนั้นเป็นความจริงทั้งหมด ซึ่งวาทกรรมในช่วงระยะเวลานี้ได้แสดงให้เห็นผ่านปฏิบัติการทางวาทกรรม(Discursive Practice) คือผ่านสื่อต่างแถลงการณ์ การให้สัมภาษณ์ของผู้นำคณะปฏิวัติต่างๆ ซึ่งมีตัวบท(Text)ของวาทกรรมที่เห็นได้ชัดสองประการคือ

1. วาทกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความไม่ดีของรัฐบาลก่อนหน้านั้นเด่นชัดขึ้นในสังคม ซึ่งได้แก่ การพยายามอธิบายถึงเหตุผลของการปฏิวัติงานที่บกพร่องทำให้ประเทศชาติเสื่อมเสีย และชี้ให้เห็นการกระทำที่ไม่สุจริตในการปฏิบัติงานและการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพแห่งองค์พระมหากษัตริย์ โดยทั้งสองคนได้มีการกล่าวอ้างถึงสถาบันกษัตริย์ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องพระราชอำนาจ ของ ประมวล รุจนเสรี ที่ได้กล่าวถึงความจงรักภักดีของประชาชนไทยที่มีต่อ

พระมหากษัตริย์ ซึ่งจะเห็นว่าการที่คณะปฏิวัติทั้งสองต่างอ้างถึงสถาบันกษัตริย์นั้นย่อมเป็นการนำเอาสถาบันสำคัญอันเป็นที่เทิดทูนบูชาของประชาชนไทยมาเป็นสำคัญ

2. การสร้างวาทกรรมความดีให้กับคณะของตนว่ามีความจริงใจในการที่จะทำเพื่อประชาชน ประเทศชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ โดยจะสังเกตได้ว่าเมื่อมีการแถลงการณ์หรือให้สัมภาษณ์ต่อสื่อต่างๆเมื่อใด คณะทั้งสองก็ย่อมมีการกล่าวซ้ำถึงความตั้งใจและความจริงใจในการเข้ามาแก้ปัญหาบ้านเมืองทุกครั้ง

นอกจากนี้สื่อต่างๆก็มีผลในการสร้างภาพความจริง(Construction of social reality) ให้กับทั้งสองคณะโดยการเสนอข่าวให้เห็นถึงความยินดีของประชาชน หากแต่มีความแตกต่างกันระหว่างสองคณะคือ ในสมัยรชช.สื่อแสดงให้เห็นว่าประชาชนยินดี แต่ก็ได้มีการเสนอข่าวที่สนับสนุนการปฏิวัติเท่ากับในสมัยของคปค. ซึ่งมีการเสนอภาพข่าวที่มีประชาชนออกไปมอบดอกไม้ให้ทหารที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ ชุมลุมจูงหลานออกไปถ่ายรูปกับทหาร และมีการสร้างสัญลักษณ์ต่างๆที่สร้างภาพที่ดีให้กับการปฏิวัติของคปค. เช่น การปฏิวัติสีขาว การปฏิวัติทิ้งดงาม และ รอยยิ้มติดปลายปืน เป็นต้น

2. การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบทรัพย์สิน

ภายใต้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกัน(Sociocultural Practices) คือทั้งสองคณะได้ทำการปฏิวัติยึดอำนาจจากรัฐบาลเดิมสำเร็จแล้ว โดยอ้างเหตุผลหลักของการปฏิวัติของทั้งสองคณะคือ การทุจริตคอร์รัปชัน ดังนั้นภารกิจสำคัญที่จะต้องกระทำก็คือการตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาลเดิมว่ามีความบกพร่อง ทุจริตอย่างไรบ้าง ตัวบท(Text)ของวาทกรรมในช่วงเหตุการณ์นี้จึงมีเนื้อหา ดังนี้

1. วาทกรรมเพื่อที่จะแจกแจงแสดงให้เห็นว่ามีประเด็นใดบ้างที่กลุ่มอำนาจเก่าทุจริต ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอกย้ำความไม่ดีของคณะรัฐบาลเก่าๆ

2. วาทกรรมที่แสดงให้เห็นว่ามีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน และจะมีมาตรการจัดการกับปัญหานั้นๆอย่างเด็ดขาด

3. วาทกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความจริงจังและจริงใจในการปฏิบัติงานของฝ่ายตนว่ามีความกระตือรือร้นที่จะจัดการสืบสวนและแก้ไขปัญหาของชาติให้เร็วที่สุด ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการที่ทั้งสองคณะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาอย่างรวดเร็วนั้น เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนว่าคณะกรรมการที่ถูกแต่งตั้งมาจะสามารถดำเนินการเอาผิดกับผู้ทุจริตคอร์รัปชันได้อย่างแน่นอน

วาทกรรมเหล่านี้ก็ได้ถูกแจกจ่ายผ่านปฏิบัติการทางวาทกรรม(Discursive Practice) เช่นเดิมคือ นำเสนอผ่านสื่อถึงประเด็นการทุจริตว่ามีประเด็นใดบ้างที่จะตรวจสอบยึดทรัพย์ ผ่านการให้สัมภาษณ์ต่างๆ นอกจากให้สัมภาษณ์สื่อในประเทศแล้ว ยังมีการให้สัมภาษณ์ถึงประเด็นการทุจริตคอร์รัปชันของกลุ่มอำนาจเก่าต่อสื่อต่างชาติอีกด้วย

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าวาทกรรมต่างๆที่ถูกสร้างขึ้นนั้นเป็นการพยายามที่จะสร้างวาทกรรมความดีให้กับคณะตนว่ามีความตั้งใจจริงที่จะเข้ามาทำงานเพื่อบ้านเมือง จะพยายามสืบสวนและยึดทรัพย์จากการทุจริตของกลุ่มรัฐบาลเดิมให้ได้ตามที่ได้กล่าวไว้กับประชาชน ซึ่งแม้การกระทำของทั้งสองคณะจะมีความคล้ายกัน แต่จะเห็นความแตกต่างของวาทกรรมทั้งสองคณะว่า คปค. จะมีการชี้แจงถึงอำนาจของคตส.ให้ชัดเจนและเด็ดขาดมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากคปค.ได้ตระหนักถึงเหตุการณ์ในสมัยรทช.และทราบดีว่าประชาชนและสื่อต่างๆย่อมจับจ้องอยู่ในประเด็นที่ว่า การปฏิบัติงานของคตส.ในยุคของคปค.นั้นจะสำเร็จหรือไม่เนื่องจากการปฏิบัติงานของคตส.ในสมัยรทช. แม้ว่าการปฏิบัติการตรวจสอบทรัพย์สินและยึดทรัพย์ของคณะรทช.ในตอนแรกจะมีที่ท่าเอาจริงเอาจังกับการตรวจสอบเป็นอย่างมาก แต่ต่อมากตส.ได้ยกความรับผิดชอบในการตัดสินใจไปให้กับศาลฎีกาซึ่งสุดท้ายก็ได้ตัดสินว่าการยึดทรัพย์ของคตส.นั้นขัดต่อกฎหมายทำให้ไม่สามารถยึดทรัพย์สินของผู้ที่ต้องสงสัยได้

อย่างไรก็ตามสถานการณ์การตรวจสอบทรัพย์สินในยุคของคปค.ที่เริ่มได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ถึงความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ซึ่งการวิพากษ์วิจารณ์ของสื่อต่างๆนั้นถือเป็นการสร้างภาพความจริงทางสังคม(Construction of social reality) ให้ประชาชนเริ่มมีประเด็นในใจเกิดขึ้นว่าการ ดำเนินการตรวจสอบและยึดทรัพย์ในสมัยของคปค.นั้น จะจบลงด้วยความล้มเหลว เช่นเดียวกันกับในสมัยการดำเนินการตรวจสอบยึดทรัพย์ของรทช.หรือไม่ และประเด็นนี้ยังคงเป็นที่จับตามองต่อไปว่าการปฏิบัติงานยึดทรัพย์ของคตส.ในยุคปัจจุบันจะเป็นเช่นใด ดังนั้นวาทกรรมของคปค.จึงต้องพยายามนำเสนอว่ากระบวนการทำงานของคตส.คณะปัจจุบันนั้นมีกระบวนการที่แน่นอนและรัดกุมมากกว่าคตส.ในสมัยของรทช.

3. รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และนายกรัฐมนตรีที่มาจากการแต่งตั้ง

เมื่อคณะปฏิวัติรัฐประหารได้กระทำการยึดอำนาจจากรัฐบาลก่อนหน้าได้สำเร็จแล้วนั้น ภารกิจต่อไปก็คือการสรรหานายกรัฐมนตรีและการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งบริบททางสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural Practices) ในช่วงระยะเวลานี้ก็คือการที่ประชาชน และสื่อต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่างจับจ้องและรอคอยว่ากระบวนการสรรหานายกรัฐมนตรีคนใหม่และกระบวนการในการสรรหาคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะเป็นเช่นใด จะมีความเหมาะสมนำไปสู่ประโยชน์ของชาติเช่นใดบ้าง รสช. และคปค. ได้มีการยกเลิกรัฐธรรมนูญฉบับเก่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และสรรหานายกรัฐมนตรีคนใหม่ซึ่ง ประเด็นสำคัญของตัวบท (Text) ที่รสช. ต้องการแสดงไปยังประชาชนและสื่อต่างๆ คือ

1. การพยายามสร้างวาทกรรมให้ประชาชนยอมรับนายกรัฐมนตรีที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง พยายามโน้มน้าวใจให้ประชาชนรู้สึกว่าการสรรหานายกรัฐมนตรีคนใหม่นั้น แม้ว่าจะไม่ได้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากการเลือกตั้งแต่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องแต่งตั้งผู้ที่เหมาะสมกว่าขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีเช่นในสมัยของรสช. นั้นเป็นกระบวนการที่เหมาะสม ยุติธรรม

2. วาทกรรมที่สนับสนุนว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นเป็นรัฐธรรมนูญที่มีกระบวนการร่างที่เป็นธรรมมากกว่าฉบับเดิม และจะเอื้อประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน ได้มากกว่า

3. วาทกรรมเสียสัจย์เพื่อชาติ ที่ต้องการสร้างให้ประชาชนรู้สึกว่าพล.อ.สุจินดา มิได้มีความตั้งใจและมิได้มีความต้องการที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี หากแต่ที่ยอมมาดำรงตำแหน่งนี้ก็เพราะเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมของชาติที่กำลังต้องการผู้ที่จะเข้ามาบริหารประเทศ ในช่วงระยะเวลาที่ประสบกับปัญหาความวุ่นวายเช่นนั้น

ส่วนวาทกรรมของคปค. ที่มีต่อประชาชนและสื่อต่างๆ มีดังนี้

1. วาทกรรมที่พยายามเน้นย้ำให้ประชาชนรู้สึกวางใจต่อการทำงานของคปค. ว่ามีความตั้งใจจริงและต้องการทำเพื่อประชาชนและประเทศชาติ

2. วาทกรรมที่ทำให้ประชาชนรู้สึกว่าการที่คปค.เสนอชื่อแต่งตั้งขึ้นมา นั้น เป็นบุคคลที่เหมาะสมที่มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในช่วงเวลาที่ประเทศชาติกำลังเกิดความวุ่นวายทางการเมือง

3. วาทกรรมที่แสดงให้เห็นว่ากระบวนการการร่างรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุดนี้เป็นฉบับที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการร่าง และ จะเป็นรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตยโดยแท้จริง

เมื่อวิเคราะห์ถึงสถานการณ์การแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งของสมัย รสช. และคปค. แม้จะมีความใกล้เคียงกันในแง่ที่ว่า ในที่สุดนายกรัฐมนตรีก็ได้มาจากการเลือกตั้ง หากแต่มีความแตกต่างกันในกระบวนการคัดสรร เนื่องจากในสมัยรสช. ได้ทำการเลือกตั้งเพื่อสรรหานายกรัฐมนตรีไปตามครรลองแห่งประชาธิปไตย แต่ในที่สุดก็มีเหตุการณ์ทำให้กลับกลายให้หัวหน้าพรรคต่างๆ เสนอชื่อ พล.อ. สุจินดาขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรีแทน ในประเด็นนี้สื่อเข้ามา มีบทบาทในการสร้างภาพความจริงให้กับสังคม (Construction of social reality) ที่กระตุ้นให้ประชาชนพิจารณาว่าการขึ้นมาเป็นนายกฯ ของ พล.อ. สุจินดา มีความไม่เหมาะสมและไม่ชอบธรรมเช่นใดบ้าง ซึ่งประชาชนในสมัยนั้นเกิดความไม่พอใจและวิพากษ์วิจารณ์ถึงความไม่ชอบธรรมในประเด็นนี้ และนำไปสู่สัญญาณที่สื่อต่างๆ นำมาเสนอเกี่ยวกับ พล.อ. สุจินดาว่า "เสียสัตย์เพื่อชาติ" แต่มิได้มีภาพพจน์ที่ดีในสายตาของประชาชนเช่นเดียวกับที่ พล.อ. สุจินดา ใช้คำว่า "เสียสัตย์เพื่อชาติ" ในความหมายที่ตีว่าตนและพวกพ้องเสียสละเข้ามาบริหารงานบ้านเมืองเพื่อชาติ

แต่ในสมัยของคปค. มิได้มีกระบวนการที่สลับซับซ้อนในสมัยรสช. เนื่องจากคปค. ได้ยึดอำนาจและแสดงจุดยืนตั้งแต่แรกว่าจะมีกระบวนการสรรหานายกรัฐมนตรีที่มาจากการแต่งตั้งขึ้นมาปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวจนกว่าจะดำเนินการจัดการการเลือกตั้ง ซึ่งแม้ว่ายังคงมีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงนายกรัฐมนตรีคนใหม่ว่ามีความสามารถที่จะเข้ามาบริหารงานหรือไม่ แต่ก็ยังไม่ได้มีกระแสที่รุนแรงเท่ากับสมัยรสช.

กระบวนการในการร่างรัฐธรรมนูญในสมัยรสช. ได้เสร็จสิ้นลงไปแล้ว หากแต่เนื้อหาของรัฐธรรมนูญฉบับนั้นกลับเอื้อประโยชน์ต่อการสืบทอดอำนาจของรสช. อย่างเห็นได้ชัด ก่อให้เกิดความไม่พอใจของหลายฝ่าย โดยเฉพาะประชาชน นำไปสู่ความขัดแย้งดังที่จะแสดงในส่วนตัวไป

ในสมัยของคปค. กระบวนการในการร่างรัฐธรรมนูญดำเนินไปคล้ายกับในสมัยรสช. หากแต่กระบวนการร่างรัฐธรรมนูญปัจจุบันดำเนินไปท่ามกลางความสนใจของประชาชนและสื่อ

ต่างๆ เนื่องจากต่างให้ความสนใจในเนื้อหาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าจะมีการร่างเพื่อเอื้อประโยชน์ในการสืบทอดอำนาจเช่นในสมัยรทสช.หรือไม่ ดังนั้นวาทกรรมของคปค.ที่เกิดขึ้นจึงมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการยืนยันว่ารัฐธรรมนูญในสมัยปัจจุบันจะถูกร่างขึ้นด้วยกระบวนการที่เป็นธรรมและไม่มีเอื้อประโยชน์ต่อคปค. ในการสืบทอดอำนาจ

4. ความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลกับประชาชนและการสืบทอดอำนาจ

ในที่สุดท้ายแสดงถึงบริบททางสังคมวัฒนธรรม(Sociocultural Practices) ในสมัยรทสช.ที่มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองของประชาชนที่เกิดขึ้นเนื่องจากความไม่พอใจของประชาชนที่มีต่อการสืบทอดอำนาจของรทสช. การขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของพล.อ.สุจินดา ซึ่งส่งผลถึงบทบาททิศทางของคปค.ที่มีต่อประเด็นการสืบทอดอำนาจ

วาทกรรมของรทสช.ที่ปรากฏในส่วนนี้จะเห็นได้ชัดว่าเป็นตัวบท (Text) ที่แสดงผ่านวาทกรรมต่างๆดังนี้

1. วาทกรรมเพื่อที่จะพยายามอธิบายถึงเหตุผลในการใช้อำนาจของฝ่ายตนว่าเหตุใดจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้กำลังกับประชาชนที่มาร่วมชุมนุม
2. วาทกรรมที่พยายามทำให้ผู้นำการชุมนุมและประชาชนผู้ชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองกลับกลายเป็นกลุ่มที่กระทำการรุนแรงซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ
3. วาทกรรมที่ต้องการจะแสดงความเสียใจและทำให้ประชาชนรู้สึกที่รัฐบาลมิได้อยากจะใช้ความรุนแรงในการสลายการชุมนุมแต่อย่างไร หากแต่เห็นแก่ประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญจึงตัดสินใจใช้ความรุนแรงเช่นนั้น

จากเหตุการณ์พฤษภาทมิฬที่เกิดขึ้นนั้น สื่อมีส่วนอย่างยิ่งในการสร้างความจริงให้แก่สังคม(Construction of social reality) โดยการเสนอข่าวเพื่อแสดงให้เห็นถึงความรุนแรงของรัฐบาลที่กระทำต่อประชาชน และกระตุ้นให้ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองมากขึ้น

ในส่วนนี้สื่อสร้างภาพให้กับรัฐบาลภายใต้การนำของพล.อ.สุจินดาให้กลายเป็น"ผู้ร้าย" ในขณะที่เดียวกันกำหนดบทบาทให้ประชาชนเป็นผู้บริสุทธิ์และถูกข่มเหงรังแกจากทหารและตำรวจ ดังเช่น สัณญะและสำนวนที่สื่อแสดงออกมา เช่น รัฐบาลเผด็จการ รัฐบาลเปื้อนเลือด พฤษภาทมิฬ พฤษภามหาวิเศษ เป็นต้น

ในขณะที่วาทกรรมของคปค.ในช่วงเวลานี้ ได้แก่

1. วาทกรรมที่ทำให้ประชาชนรู้สึกว่ารัฐบาลและคมช.นั้นมีความตั้งใจจริงที่จะเข้ามาช่วยแก้ปัญหาบ้านเมืองให้ดีขึ้น
2. วาทกรรมเกี่ยวกับประเด็นบทนิรโทษกรรม ซึ่งต้องการแสดงให้เห็นว่าการที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะระบุบทนิรโทษกรรมลงไป ในรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น มิได้มีการสั่งการจากคปค. หากแต่เป็นเพราะความหวังดีของคณะกรรมการร่างเองที่ไม่อยากให้ผู้หวังดีต่อประเทศชาติต้องได้รับอันตราย
3. วาทกรรมที่เน้นย้ำให้ประชาชนและสื่อที่กำลังจับตามองและวิตกกังวลว่า คปค.จะมีการสืบทอดอำนาจเหมือนในสมัยรสช.หรือไม่นั้น ให้มีความมั่นใจว่าคปค.จะไม่มี การสืบทอดอำนาจใดๆ และจะปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกรอบเวลาที่ได้วางไว้

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบวาทกรรมภายใต้ปฏิบัติการทางสังคมวัฒนธรรมหรือปริบท (Sociocultural Practices) ต่างๆ ทั้ง 4 คู่เหตุการณ์ ผู้วิจัยพบว่าทั้งคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ และคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขต่างมีการสร้างวาทกรรมขึ้นเป็นระยะๆ การสร้างวาทกรรมหลักๆของทั้งสองคณะ เป็นการสร้างวาทกรรมภายใต้บริบทใหญ่ๆที่มีความคล้ายกัน แต่ไม่เหมือนกัน คือเป็นการสร้างวาทกรรมความดีและสร้างวาทกรรมความไม่ดีให้กับกลุ่มอำนาจเก่า แต่เนื่องจากมีปัจจัยด้านเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นเมื่อกาลเวลาเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ประชาชนมีช่องทางที่จะรับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานการณ์การเมือง และมีช่องทางในการรับข่าวสารมากขึ้น ประกอบกับประชาชนและสื่อต่างๆได้รับบทเรียนความบอบช้ำของประเทศชาติและประชาชนมาจากสมัยรสช. ส่งผลให้โอกาสที่คณะปฏิรูปการปกครองฯจะแจกจ่ายตัวบท(Text) ผ่านวาทกรรมการโน้มน้าวใจ ซึ่งถือเป็นกระบวนการของปฏิบัติการทางวาทกรรม (discursive practices) ซึ่งแม้ว่าจะสามารถแจกจ่ายได้สะดวกขึ้น แต่โอกาสที่ประชาชนจะรับสารที่แสดงผ่านปฏิบัติการทางวาทกรรมและกระบวนการกลั่นกรองข่าวสารต่างๆแล้วค่อยตามวาทกรรมที่คณะพยายามสร้างขึ้นนั้น มีน้อยลง เนื่องจากประชาชนในสังคมต่างได้รับบทเรียนจากเหตุการณ์ความรุนแรงในสมัยคณะรักษาความสงบเรียบร้อยมาก่อน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง วาทกรรมวิเคราะห์เปรียบเทียบคณะรชช.ปี2534 และ คณะคปค. ปี2549 พบผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การสร้างความชอบธรรมทางการเมืองของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (รชช.) ในประเทศไทยซึ่งเป็นงานวิจัยของ ไทญ์ เตมีย์ ที่กล่าวว่า คณะทหารที่เข้ามาปฏิบัติอำนาจในประวัติศาสตร์อำนาจในสังคมไทย ต่างมีความพยายามที่จะสร้างวาทกรรมเพื่อแสดงถึงความชอบธรรมทางการเมืองให้กับคณะปฏิวัติของตน เนื่องจากการปฏิวัติรัฐประหารเป็นเหตุการณ์การเมืองที่มีใช้สภาพปกติ ดังนั้นคณะปฏิวัติต่างๆจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความชอบธรรมทางการเมืองให้ประชาชนเชื่อมั่นและยอมรับกับการปฏิวัติในแต่ละครั้ง

ในงานวิจัยเรื่อง วาทกรรมวิเคราะห์เปรียบเทียบคณะรชช.และคปค.นั้น แสดงให้เห็นว่าตัวบทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความล้มเหลวในการปฏิบัติงานและวาทกรรมความไม่ดีต่างๆของรัฐบาลเก่าก็เกิดจากการที่คณะรชช.และคปค.มีการสร้างจุดเน้นย้ำเพื่อที่จะแถลงให้ประชาชนได้รับทราบถึงวาทกรรมความไม่ดีของฝ่ายรัฐบาลเก่า และเน้นย้ำถึงวาทกรรมความดีของคณะตนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง วาทกรรมวิเคราะห์ของสนธิ ลิ้มทองกุลในรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ โดยอิศรารัตน์ อเนกะเวียง ที่กล่าวว่า ตัวบทเกิดจากสื่อมีการสร้างจุดเน้นย้ำให้แก่ผู้รับสารตามที่ต้องการ

นอกจากนี้เนื้อหาของงานวิจัยยังสอดคล้องกับเนื้อหาของงานวิจัยเรื่อง วิเคราะห์วาทกรรมกรณีเหตุรังสีโคบอลต์ 60 โดย อ้อยทิพย์ สอดแสงที่กล่าวถึง การเล่นกับภาษาโดยการใช้อุปมาอุปไมย (Metaphor) มีผลต่อการสร้างของสิ่งที่ถูกนำเสนอเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับกลวิธีในการสร้างวาทกรรมปกป้องตนเองของคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคปค.ซึ่งนำมาใช้อธิบายภาพของคปค.และกลุ่มอำนาจเก่าได้ชัดเจนมากขึ้น

นอกจากนี้เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยถึงบทบาทของสื่อที่มีต่อการสนับสนุนหรือโต้แย้งวาทกรรมของทั้งสองคณะนั้น ผู้วิจัยพบว่าบทบาทของสื่อที่มีส่วนในการสนับสนุนและโต้แย้งวาทกรรมในหลายกรณี โดยผ่านหนังสือพิมพ์เป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การประเมินบทบาททางการเมืองของสื่อมวลชนในช่วงรัฐบาล พล.อ.สุจินดา คราประยูร ของ สมชาย จิเจริญ ที่กล่าวว่าสื่อมวลชนมีส่วนในการแสดงบทบาททางการเมืองโดยมีบทบาทในการให้ข่าวกับประชาชนเป็นหลัก โดยการให้ข่าวยังสามารถเป็นได้ทั้งการแจ้งข่าวสารให้ทราบ และเป็นการ

เสนอข่าวเพื่อสนับสนุนหรือโต้แย้งคณะรัฐบาล ซึ่งการให้ข่าวสนับสนุนหรือโต้แย้งรัฐบาล ก็มีความใกล้เคียงกับการสนับสนุนหรือโต้แย้งวาทกรรมเช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการปฏิวัติรัฐประหารในประเทศไทย เป็นเรื่องที่ค่อนข้างซับซ้อนเนื่องจากบริบทสถานการณ์ในระยะเวลาที่แตกต่างกัน และมีความหลากหลายเนื่องจากข้อมูลข่าวสารรูปแบบการสื่อสารมีมากมายแตกต่างกันออกไป ทำให้การศึกษาเอกสารทั้งข้อมูลปฐมภูมิ และ ข้อมูลทุติยภูมิที่จะใช้ศึกษามีปริมาณมากตามไปด้วย ประกอบกับข้อมูลวาทกรรมของคณะรัฐ.หาได้ยาก และโดยงานวิจัยไม่สามารถทำการสัมภาษณ์บุคคลผู้ทำการปฏิวัติรัฐประหารได้ เนื่องจากกระบวนการการสร้างวาทกรรมและความตั้งใจในการสร้างวาทกรรมของคณะต่างๆยังคงเป็นเรื่องลับในการสืบสวนวิเคราะห์ ประกอบกับการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นสามารถทำได้ แต่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ประสงค์ออกนาม ดังนั้นการวิจัยและวิเคราะห์วาทกรรมของคณะต่างๆจึงต้องอาศัยการศึกษาจากข้อมูลแวดล้อมเป็นส่วนใหญ่

2. การวิจัยเรื่อง วาทกรรมวิเคราะห์เปรียบเทียบคณะรัฐ.หา และ คปค.ยังมีอีกหลายประเด็นให้ศึกษาวิเคราะห์ต่อไป ทั้งนี้เนื่องจากเงื่อนไขของเวลาซึ่งมีอยู่จำกัด และบทบาทของคณะค.ม.ช. ในปัจจุบันยังไม่จบสิ้น ทั้งนี้ไม่สามารถทราบได้ว่าจะสิ้นสุดเมื่อใด ดังนั้นหากบทบาทของค.ม.ช. สิ้นสุดลง ผู้วิจัยหวังอย่างยิ่งว่าจะมีผู้สนใจนำประเด็นนี้ไปศึกษาต่อไปเพื่อความสมบูรณ์ต่อไป